

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/135/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6709205137
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6709205137.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu, v spore žalobcu BAWAG Leasing & Fleet s. r. o., so sídlom Sokolovská 131/86, 186 00 Praha 8, Česká republika, IČ: 264 25 556, zastúpený Ružička Csekes s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Vysoká 2/B, 811 06 Bratislava, IČO: 36 863 360, proti žalovanému IMMO - FINANZ HOLDING, spol. s r. o., so sídlom Janka Kráľa 140/1, 962 71 Dudince, IČO: 44 644 167, zastúpený advokátkou JUDr. Dianou Hrončekovou, so sídlom Komenského 10E, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o neúčinnosť právneho úkonu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8C/77/2009-1143 zo 06. 12. 2016, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti (okrem tretieho výroku, ktorým v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol) potvrdzuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vyhovel žalobe o neúčinnosť právneho úkonu a určil, že kúpna zmluva o prevode vlastníctva nehnuteľností, ktorej vklad do katastra nehnuteľností povolila bývalá Správa katastra Y. dňa 21. 04. 2009 pod sp. zn. V 127/2009, uzavretá medzi predávajúcimi I. D. a N. D. a kupujúcim IMMO - FINANZ HOLDING, s. r. o. Dudince (žalovaným) je voči žalobcovi, ktorým v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie bola spoločnosť BAWAG Leasing & Fleet, s. r. o., so sídlom Trnavská cesta 50, 821 02 Bratislava právne neúčinná v časti, ktorou sa prevádzali nehnuteľnosti z LV č. XXX a LV č. XXX pre obec a katastrálne územie S.. Žalobu v časti, ktorej sa pôvodný žalobca domáhal rozhodnutia, že svoju pohľadávku voči dlžníkom I. D. a N. D. môže uspokojiť výkonom rozhodnutia na nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX a LV č. XXX kat. úz. S. súd zamietol ako nadbytočnú s poukazom na ustanovenie § 42b ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, z ktorého jednoznačne vyplýva, že ak niekto s úspechom odporoval právnomu úkonu, takýto právny úkon je voči veriteľovi neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku.

1.1 Základom pre rozhodnutie o odporujúcej žalobe bol súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, podľa ktorého kúpnu zmluvou spísanou vo forme notárskej zápisnice pod sp. zn. N 25/2009, Nz 6270/2009 zo dňa 27. 02. 2009 predávajúci I. D. a N. D. odpredali kupujúcemu IMMO - FINANZ HOLDING, spol. s r. o. Dudince (žalovanému) okrem iných aj nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre katastrálne územie S. ako dielenský sklad súpisného čísla XXX postavený na parcele č. XXXX/X a nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX pre katastrálne územie S. ako parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu parcelného čísla XXX/X, XXX/X, A./X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXXX. Kúpna cena v kúpnej zmluve V 127/2009 bola dohodnutá súhrnnou sumou 45 558,16 € za nehnuteľnosti z LV

č. XXX, LV č. XXX kat. úz. S. a LV č. XXX kat. úz. S., LV č. XXX kat. úz. S., LV č. XXXX kat. úz. Y.. Štatutárnym orgánom žalovaného v čase podpisovania kúpnej zmluvy dňa 27. 02. 2009 boli I. Viktor a N. D., obaja bytom Q. Y. XXX/X, Y., ďalej V. D. a ďalšia N. D.. I. D. a N. D., bytom Q. Y. XXX/X, Y. boli zmenkovými ručiteľmi za záväzky spoločnosti VIKTOR Parts s. r. o., so sídlom Devíčie vzniknutých z leasingových zmlúv uzatvorených medzi pôvodným žalobcom vystupujúcim v tom čase pod obchodným názvom ISTROLEASING s. r. o., so sídlom Medená 22, Bratislava ako leasingovým prenajímateľom a spoločnosťou VIKTOR Parts s. r. o., so sídlom Devíčie ako leasingovým nájomcom. Pôvodný žalobca odstúpil dňa 1. marca 2009 od leasingových zmlúv pre neplnenie povinností leasingovým nájomcom a vyzval spoločnosť VIKTOR Parts s. r. o., so sídlom Devíčie, ktorej konateľmi boli I. D. a N. D., aby uhradil svoje finančné záväzky voči žalobcovi. Keďže spoločnosť VIKTOR Parts s. r. o. Devíčie svoje finančné záväzky voči pôvodnému žalobcovi nevysporiadala, v súlade so zmluvou o udelení vyplňovacieho práva zmenkový žalobca vyplnil blankozmenky vystavené spoločnosťou VIKTOR Parts s. r. o., so sídlom Devíčie, tieto predložil na videnie, čím sa predmetné zmenky stali splatnými. Zmenkoví ručitelia I. D. a N. D. po týchto úkonoch pôvodného žalobcu uzavreli kúpnu zmluvu V 127/2009, ktorou previedli svoj nehnuteľný majetok na žalovaného, čo je potvrdené výpismi z LV č. XXX a č. XXX pre katastrálne územie S., kde je žalovaný zapísaný ako vlastník týchto nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy V 127/2009 zo dňa 21. 04. 2009. V dôsledku obrany žalovaného, že prevodom nehnuteľného majetku z I. D. a N. D. na žalovaného nedošlo k ukráteniu veriteľa, keď žalovaný za prevádzané nehnuteľnosti riadne zaplatil kúpnu cenu rovnajúcu sa všeobecnej hodnote nehnuteľnosti, teda nedošlo k zmenšeniu majetku dlžníka len zmeny formy majetku, nariadil súd vo veci znalecké dokazovanie znalcom V. V. K. za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty nehnuteľností, ktoré boli predmetom zmluvy V 127/2009 ku dňu uzavretia tejto zmluvy a koľko z dohodnutej kúpnej ceny pripadá na nehnuteľnosti vedené v LV č. XXX a č. XXX pre kat. úz. S., pretože len v tejto časti žalobca odporoval právnomu úkonu. Znaleckým dokazovaním súd zistil, že všeobecná hodnota prevádzaných nehnuteľností zmluvou V 127/2009 ku dňu uzavretia zmluvy bola 96 600,- € a na nehnuteľnosti zapísané v LV č. XXX a XXX z tejto hodnoty pripadá 39 077,28 €.

1.2 Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 05. 05. 2009 zmenkový platobný rozkaz č. k. 10Zm/21/2009-127, ktorým žalovaným (v označenom konaní 10Zm/21/2009) VIKTOR Parts s. r. o., so sídlom Devíčie, I. D. a N. D. uložil povinnosť zaplatiť pôvodnému žalobcovi 683 982,14 € aj s príslušenstvom. V tomto spore po podaní odporu žalovanými bolo s konečnou platnosťou rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41CoZm/53/2014-983 zo dňa 28. 05. 2015 potvrdzujúcim rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10CbZm/6/2009-930 zo dňa 17. 06. 2014, ktorým bol ponechaný zmenkový platobný rozkaz č. k. 10Zm/21/2009-127 zo dňa 05. 05. 2009 v platnosti. Z dôvodov rozhodnutia sp. zn. 41CbZm/53/2014 súd zistil, že žalovaná spoločnosť VIKTOR Parts s. r. o. Devíčie vystavila 43 ks vlastných blankozmeniek na zabezpečenie svojich záväzkov z leasingových zmlúv s vyznačením ručenia žalovanými I. D. a N. D..

1.3 V exekučnom konaní vedenom súdnou exekútkou JUDr. Luciou Adamcovou z Exekútorského úradu Bratislava, Miletičova 21, Bratislava dňa 28. augusta 2015 predávajúci I. D. a N. D. vyhlásili, že sú nemajetní, nevlastnia žiaden nehnuteľný ani hnutel'ny majetok a voči nim je vedených niekoľko exekučných konaní. Súdnej exekútkorke oznámili aj existenciu ďalších svojich záväzkov, ktoré dovtedy neboli predmetom exekučných konaní.

1.4 Z takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil, že žaloba, ktorou odporuje pôvodný žalobca časti právneho úkonu dlžníkov I. D. a N. D. je dôvodná, v súlade s ustanoveniami § 42b ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka a je potrebné jej vyhovieť výrokom o neúčinnosti právneho úkonu voči pôvodnému žalobcovi. Obranu žalovaného, že v čase podania žaloby nemal veriteľ voči predávajúcim vymáhateľnú pohľadávku, že nedošlo ku kvalifikovanému zmenšeniu majetku predávajúcich do takej miery, ktorá by ohrozila uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, že nie je možné domáhať sa odporovacou žalobou neúčinnosti len časti právneho úkonu a že predávajúci nemali v úmysle ukrátiť žalobcu na uspokojení jeho pohľadávky vyhodnotil súd prvej inštancie ako nedôvodnú. Medzi žalobcom a predávajúcimi existoval veriteľsko-dlžnícky záväzkový vzťah, čo bolo preukázané zmenkami, na ktorých manželia D. vystupovali ako avalisti - ručitelia z tohto vzťahu. Pohľadávka pôvodného žalobcu voči I. D. a N. D. je už judikovaná zmenkovým platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Zm/21/2009, ktorým boli I. D. a N. D. spoločne s tretím žalovaným zaviazaní na zaplatenie sumy 683 982,14 € spoločnosti BAWAG Leasing & Fleet, s. r. o., so sídlom v Bratislave. Za dlžníka sa podľa judikatúry všeobecných súdov považujú aj ručiteľ, spoludlžník, avalista, resp. iné osoby, ktoré majú totožné postavenie voči veriteľovi vo veci uspokojenia jeho pohľadávky. Odporovať preto bolo možné aj úkonu týchto osôb ako ručiteľov, pretože v režime odporovateľného práva sa na ručiteľov bez ďalšieho hľadí ako na dlžníkov. Úmysel I. D. a N. D. ukrátiť svojho veriteľa nebolo potrebné

preukazovať z dôvodu, že ku dňu uzavretia kúpnej zmluvy 27. 02. 2009 boli I. D. a N. D. štatutárnym orgánom kupujúceho (žalovaného). Súd považoval za preukázané, že za prevedené nehnuteľnosti kúpnu zmluvou V 127/2009 sa predávajúcim I. XX/XXXX, a N. D. nedostalo advekvátneho protiplnenia. Zo znaleckého posudku V.. K. vyplýva, že nehnuteľnosti boli prevedené za cenu nižšiu o 50 % než bola ich všeobecná hodnota. Súd prvej inštancie uzavrel, že prevodom nehnuteľného majetku I. D. a N. D. došlo k ukráteniu pôvodného žalobcu ako veriteľa, pretože sa nemohol uspokojiť predajom nehnuteľností vo vlastníctve predávajúcich. Súd vyslovil tiež pochybnosť, či kúpna cena bola skutočne zaplatená. Prvoinštančný súd nesúhlasil s názorom žalovaného, že nie je možné odporovať len časti právneho úkonu. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované pod R 30/2013, z ktorého vyplýva záver o možnosti odporovať právnomu úkonu, ktorého predmetom je deliteľné plnenie aj len v časti.

1.5 Žalobcu z dôvodu čiastočného zamietnutia jeho žaloby považoval za úspešného v konaní len čiastočne, v rovnakom rozsahu bol úspešný podľa názoru súdu prvej inštancie aj žalovaný, čo sa odrazilo na jeho rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania. Podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním len žalovaný vo výrokoch jedna, dva, štyri a päť (celý rozsudok okrem výroku, ktorým v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol). Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ C. s. p.). Žalovaný zdôraznil, že predmetom konania bolo odporovanie len časti právneho úkonu kúpnej zmluvy, ktorou bolo prevádzané vlastnícke právo k viacerým nehnuteľnostiam za celkovú kúpnu cenu vyjadrenú sumou 45 558,16 €. Za účelom zistenia, či prevodom nehnuteľného majetku z I. D. a N. D. na žalovaného došlo k ukráteniu veriteľa (pôvodného žalobcu) nariadil súd prvej inštancie znalecké dokazovanie. Znalec V.. V. K. vo svojom posudku č. 22/2016 určil všeobecnú hodnotu nehnuteľností z LV č. XXX a LV č. XXX kat. úz. S. na 38 666,74 €. Ak bola kúpna cena dohodnutá a zaplatená sumou 45 558,16 € je evidentné, že kúpnu zmluvou nedošlo k ukráteniu veriteľa, pretože hodnota nehnuteľností, ktorých prevodu vlastníckeho práva žalobca v tomto konaní odporoval je nižšia ako žalovaným zaplatená kúpna cena. Postup súdu prvej inštancie, ktorý porovnal výšku zaplatenej kúpnej ceny 45 558,16 € so všeobecnou hodnotu všetkých nehnuteľností prevádzaných celým právnym úkonom nie je možné považovať za správny. Žalobca neodporoval celému právnomu úkonu kúpnej zmluvy tak, ako bola vyhotovená vo forme notárskej zápisnice notárkou JUDr. Želmírou Boborovou, ale len jej časti. S ohľadom na vymedzenie predmetu tohto konania žalobcom pre posúdenie, či došlo k ukráteniu žalobcu ako veriteľa právnym úkonom, ktorému v tomto konaní odporuje, bolo potrebné porovnať cenu len tých nehnuteľností, ktorých predaju žalobca odporuje s kúpnu cenou, ktorá bola zo strany žalovaného zaplatená. Bez vykonaného dokazovania súd prvej inštancie nahradil vôľu zmluvných strán vo vzťahu ku skutočnosti, aká časť zo zaplatenej kúpnej ceny pripadá na tú ktorú prevádzanú nehnuteľnosť. Po vzoru rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/109/2007 mal súd prvej inštancie žalobu zamietnuť z dôvodu, že zaplatená kúpna cena žalovaným prevyšuje všeobecnú hodnotu nehnuteľností, ktorých prevodu vlastníckeho práva žalobca odporoval. Podľa názoru žalovaného nebolo vykonaným dokazovaním v konaní preukázané, že došlo k ukráteniu žalobcu. U ekvivalentného právneho úkonu nemôže dôjsť k ukráteniu veriteľa z dôvodu, že sa majetok dlžníka iba pretransformoval.

2.1 Súdom vyslovené pochybnosti o zaplatení kúpnej ceny nie sú ničím podložené. Ak mal pochybnosť o zaplatení kúpnej ceny, mal na túto otázku vykonať dokazovanie napríklad výsluchom predávajúcich. Žalobca nenavrhol a súd nevykonal žiaden dôkaz, ktorý by spochybňoval potvrdenie obsiahnuté v listinnom dôkaze notárskej zápisnici z 27. 02. 2009 spisanej JUDr. Želmírou Boborovou pod N 25/2009, Nz 6270/2009 v znení jej dodatku zo dňa 20. apríla 2009.

2.2 Súd prekročil návrh pokiaľ v druhom výroku uviedol, že je neúčinná kúpna zmluva o prevode vlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX kat. úz. S. podľa kúpnej zmluvy uzavretej medzi I. D. a N. D. ako predávajúcimi a žalovaným ako kupujúcim. Z listu vlastníctva č. XXX je zrejmé, že výlučným vlastníkom týchto nehnuteľností bol len I. D. a ich vlastníčkou N. D. nebola.

2.3 Žalovaný opätovne namieta, že nie je možné odporovať len časti právneho úkonu, zákonné podmienky pre vyhovie žalobe neboli splnené, pretože odporovaným právnym úkonom nenastalo zmenšenie dlžníkovho majetku, ak uspokojeniu veriteľovej pohľadávky môže slúžiť dlžníkov majetok v zmenenej podobe svojich aktív, v rovnakej hodnote, ako keby k tomuto právnomu úkonu nedošlo.

2.4 Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu zamietnuť a priznať právo na náhradu trov konania.

3. Odvolanie žalovaného označil pôvodný žalobca za nedôvodné. Žalobca nikdy netvrdil, že výlučným vlastníkom nehnuteľností prevádzaných zmluvou V 127/2009 bol len I. D. a netvrdí to ani súd v rozsudku. Kúpnu zmluvu, ktorej vklad do katastra nehnuteľnosti bol povolený pod V 127/2009 dňa 21. apríla 2009 uzavreli ako zmluvné strany I. D. predávajúci, N. D. predávajúca a žalovaný ako kupujúci. I. D. prevádzal nehnuteľnosti vo svojom výlučnom vlastníctve tou istou kúpnu zmluvou, v ktorej ako predávajúca vystupovala aj N. D.. Skutočnosť, že žalobca odporoval len časti právneho úkonu, na základe ktorého previedol I. D. nehnuteľnosti z LV č. XXX kat. úz. S. na žalovaného nemala vplyv na výrok rozsudku súdu, v ktorom je presne špecifikovaná časť kúpnej zmluvy, ktorá je voči žalobcovi právne neúčinná. Prvoinštančný súd sa v napadnutom rozsudku dostatočným spôsobom vypořiadal so závermi znaleckého posudku o všeobecnej cene nehnuteľnosti. Znalec V.. V. K. určil všeobecnú hodnotu všetkých prevádzaných nehnuteľností na 96 600,- € a zároveň, že na nehnuteľnosti pod bodmi 1-8 kúpnej zmluvy pripadá cena z dohodnutej kúpnej ceny v rozsahu 38,8 %. Týmto znaleckým posudkom bolo preukázané, že žalovaný od predávajúcich I. D. a jeho manželky N. D. nadobudol nehnuteľnosti za o polovicu nižšiu kúpnu cenu než bola ich skutočná hodnota. Tým bolo dostatočne preukázané, že uzavretím kúpnej zmluvy došlo k ukráteniu žalobcu, nakoľko za prevod nehnuteľností neobdržali predávajúci I. D. a N. D. adekvátnu náhradu vo forme protiplnenia. Skutkové okolnosti prípadu riešeného Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Cdo/109/2007 boli odlišné. V konaní popisovanom v prípade 2Cdo/109/2007 bola výška pohľadávky žalobcu 150 000,- Sk a žalovaný riadne poskytol dlžníkovi žalobcu peňažné plnenie v hodnote 500 000,- Sk. Podľa rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/374/2013 aj v prípade tzv. ekvivalentných úkonov môže dôjsť k zhoršeniu možnosti uspokojenia veriteľovej pohľadávky vzhľadom na zmenenú štruktúru majetku dlžníka. V prejednávanej veci bolo dostatočným spôsobom preukázané, že nešlo o ekvivalentný právny úkon a pohľadávka žalobcu nie je zo strany I. D. a N. D. uspokojená.

3.1 Žalovaný hodnoverným spôsobom v konaní nepreukázal zaplatenie kúpnej ceny predávajúcim. Na podporu svojho tvrdenia o zaplatení kúpnej ceny mal podľa Civilného sporového poriadku navrhnuť dôkaz žalovaný. Žalobca vo vyjadrení k znaleckému posudku navrhoval, aby súd prostredníctvom príslušného správcu dane predávajúcich zabezpečil ako dôkaz daňové priznanie predávajúcich k dani z príjmu fyzických osôb za rok 2009. Nie je teda pravdivé vyjadrenie žalovaného o tom, že žalobca nenavrhol vykonať dôkaz na otázku zaplatenia kúpnej ceny žalovaným. Dôkazné bremeno pokiaľ ide o preukázanie skutočného zaplatenia kúpnej ceny I. X.Xa N. D. žalovaný neunesol. Pri preukazovaní zaplatenia kúpnej ceny zostal žalovaný pasívny, preto súd prvej inštancie nemusel jeho tvrdeniam uveriť.

3.2 Pôvodný žalobca navrhol, aby rozsudok súdu prvej inštancie bol potvrdený a žalovaný zaviazaný na náhradu trov konania.

4. V reakcii na vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného žalovaný zopakoval argumenty z odvolania a žalobcovi vytýkal, že obhaja neobhájiteľný postup súdu, ktorý nerešpektoval ustanovenie § 216 C. s. p. o viazanosti žalobným návrhom.

5. V písomnom podaní zo dňa 9. mája 2017 pôvodný žalobca zdôrazňoval len to, že žalovaný, ktorý bol účastníkom dotknutého právneho úkonu mohol kedykoľvek počas konania súdu ozrejmiť, aká časť kúpnej ceny pripadá na jednotlivé nehnuteľnosti dotknuté žalobou, avšak žalovaný nenavrhol ako dôkaz výsluch predávajúcich I. D. a N. D.. V ďalšom texte ide o zhodné tvrdenia s pôvodným vyjadrením k odvolaniu žalovaného.

6. Dňa 28. 12. 2017 oznámila spoločnosť BAWAG Leasing & Fleet s. r. o., so sídlom Sokolovská 131/86, Karlín, 186 00 Praha 8, Česká republika, že je nástupníckou spoločnosťou pôvodného žalobcu BAWAG Leasing & Fleet s. r. o., so sídlom Vysoká 2/B, 811 06 Bratislava, Slovenská republika, ktorá zanikla k 01. 01. 2017. Ako právny nástupca zanikajúcej spoločnosti a ako generálny sukcesor vstúpila ex lege do všetkých práv a povinností, ktorými bola viazaná zanikajúca spoločnosť. Nástupnícka spoločnosť tak vstupuje na miesto pôvodného žalobcu aj do konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 8C/77/2009 a na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 17Co/135/2017.

7. O zmene žalobcu rozhodol odvolací súd právoplatným uznesením č. k. 17Co/135/2017-1202 z 1. marca 2018.

8. Podľa § 385 ods. 1 C. s. p. na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

14. Podľa § 42a ods. 1, 3 písm. c) zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej aj „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“) veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkov právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený. Odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom.

15. Podľa § 42b ods. 1, 2, 4 Občianskeho zákonníka právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou. Právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech. Právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

16. Súd prvej inštancie správne posúdil, že žalobca (pôvodný, aj jeho právny nástupca) je aktívne legitimovaným subjektom na podanie odporovacej žaloby z dôvodu, že má voči dlžníkom I. D. a N. D. vymáhateľnú pohľadávku priznanú súdnym rozhodnutím. Žaloba bola uplatnená včas v zákonnej lehote. Tieto skutočnosti už žalovaný v odvolaní ani nerozporuje. Podstatou jeho odvolacej námietky je, že prevodom nehnuteľného majetku z dlžníkov I. D. a N. D. na žalovaného nedošlo k ukráteniu veriteľa z dôvodu, že majetok žalovaných iba zmenil podobu z nehnuteľného na peňažný a tvrdí, že nehnuteľnosti boli odpredané za ich trhovú hodnotu.

17. Ak je zmyslom odporovateľnosti právneho úkonu ochrana veriteľa, aby nebol poškodený právnymi úkonmi dlžníka, ktoré ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, podstatnou podmienkou pre úspešné odporovanie právnomu úkonu je zistenie, že dlžníkov právny úkon ukracuje uspokojenie pohľadávky veriteľa. Odporovať možno takému úkonu dlžníka, ktorý zabraňuje veriteľovi uspokojiť svoju pohľadávku z majetku dlžníka, ktorý (majetok) by v prípade neuskutočnenia tohto úkonu mohol slúžiť na uspokojenie veriteľovej pohľadávky. Súdna prax nepovažuje za ukracujúce úkony dlžníka také, pri ktorých dochádza len k transformácii jednej formy majetku na inú, tzv. ekvivalentné právne úkony. Pri odplatných právnych úkonoch súd posudzuje, či za prevedený majetok dostal dlžník obvyklú cenu alebo či mu bola za tento majetok poskytnutá primeraná náhrada. Ekvivalentnosť odplaty neposudzuje súd len podľa znenia zmluvy, ale z viacerých hľadísk. Rozhodným okamihom pre posúdenie rovnocennosti prevodu dlžníkových vecí, práva alebo iných majetkových hodnôt je jeho účinnosť; u nehnuteľností zapísaných do katastra nehnuteľností je ním deň, ku ktorému nastali účinky vkladu práva do katastra nehnuteľností (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/3775/2010 z 31. marca 2011).

18. V kúpnej zmluve V 127/2009 nebola osobitne vyjadrená cena prevádzaných nehnuteľností, ale iba súhrnnou sumou. Pre záver, či časť právneho úkonu o prevode nehnuteľností z LV č. XXX a LV č. XXX kat. úz. S. ukracuje uspokojenie pohľadávky veriteľa musel súd prvej inštancie zistiť, či za prevedený majetok dostal dlžník obvyklú cenu, či išlo o tzv. ekvivalentný právny úkon. I keď po vypracovaní znaleckého posudku znalcom V. V. K. obe strany vzniesli námietky proti tomuto posudku z dôvodu, že sa znalec dopustil chyby v tom, že pri parcele registra „E“ z LV č. XXX vedenej pod č. XXXX uviedol nesprávnu výmeru XXXX m² namiesto správnej výmery 4410 m², čo ovplyvnilo aj výpočet všeobecnej hodnoty všetkých nehnuteľností, týmto znaleckým posudkom bolo jednoznačne preukázané, že hodnota všetkých nehnuteľností prevádzaných kúpnu zmluvou V 127/2009 bola aj pri chybe, ktorej sa znalec dopustil minimálne 96 600,- € a hodnota nehnuteľností z LV č. XXX a XXX by aj s počítacou chybou znalca mala byť minimálne 37 533,96 €. Z toho vyplýva, že hodnota ostatných nehnuteľností prevádzaných kúpnu zmluvou podľa znalca zodpovedá rozdielu 96 600,00 € - 37 533,96 € = 59 066,04 €. Chyba, ktorej sa znalec dopustil nehrá pre záver o ekvivalentnosti právneho úkonu podstatnú rolu z dôvodu, že sa nesprávne uvádzala výmera práve tej parcely, ktorá je žalobou o neúčinnosť právneho úkonu napadnutá, čo znamená, že ak by znalec správne uviedol výmeru parcely č. XXXX z LV č. XXX, jeho záver o cene nehnuteľností uvedených v kúpnej zmluve V 127/2009 pod bodmi 1 - 8 by sa zmenil v neprospech tvrdenia žalovaného, teda všeobecná cena nehnuteľností pod bodom 1 - 8 by bola ešte vyššia. Nehnuteľnosti z LV č. XXX a XXX podľa znaleckého posudku V. V. K. v hodnote 37 533,96 € predstavujú 38,86 % z celkovej všeobecnej hodnoty prevádzaných nehnuteľností kúpnu zmluvou V

127/2009 (37 533,96 € je 38,86 % zo sumy 96 600,- €) a z kúpnej ceny zaplatenej za všetky prevádzané nehnuteľnosti kúpnu zmluvou V 127/2009 pre posúdenie ekvivalentnosti právneho úkonu bolo potrebné započítať tiež len kúpnu cenu v rozsahu 38,86 % tak, ako to uvádza žalobca vo vyjadrení zo dňa 06. 03. 2017 k odvolaniu žalovaného. Nebolo sporné, že kúpna cena bola dohodnutá sumou 45 558,16 €, z čoho 38,86 % predstavuje 17 703,90 €. Nie je možné sa stotožniť s názorom žalovaného, že ak žalobca odporoval iba časti kúpnej zmluvy V 127/2009, nemal súd vziať do úvahy cenu ostatných prevádzaných nehnuteľností mimo LV č. XXX a XXX kat. úz. S. a celú kúpnu cenu 45 558,16 € mal započítať na cenu tých nehnuteľností, prevodu ktorých žalobca odporuje, pretože by sa tým skreslil záver o ekvivalentnosti celého právneho úkonu a tým aj odpoveď na otázku, či prevod nehnuteľností z LV č. XXX a XXX kat. úz. S. ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/75/2011 zo dňa 01. 01. 2000 uverejneného pod R 30/2013 vyplýva, že odporovacou žalobou možno napadnúť aj len časť právneho úkonu, ak je oddeliteľná od ostatných častí tohto právneho úkonu.

19. Žalobca v priebehu konania spochybňoval zaplatenie kúpnej ceny žalovaným v dohodnutej výške. Na pojednávaní dňa 01. 12. 2015 za prítomnosti právnej zástupkyne žalovaného navrhol nariadiť vo veci znalecké dokazovanie za účelom zistenia, či nehnuteľnosti boli prevádzané za reálnu trhovú cenu a tiež výsluch predávajúcich N. D. a I. D. za účelom zistenia, či kúpna cena bola predávajúcim odovzdaná, pretože podľa žalobcu išlo o „kamuflovaný úkon“. Zástupca žalobcu žiadal, aby žalovaný predložil doklad o tom, že kúpna cena bola vyplatená. Zástupkyňa žalovaného na tieto prednesy právneho zástupcu žalobcu žiadnym spôsobom nezareagovala a súd nariadil len znalecké dokazovanie a dôkaz výsluchom svedkov - predávajúcich nevykonala. Nevykonanie tohto dôkazu nemalo podľa odvolacieho súdu za následok nesprávne zistenie skutkového stavu. Pre vyhovenie žalobe bol postačujúci záver vyplývajúci zo znaleckého posudku V. N. K., že nehnuteľnosti z LV č. XXX a XXX kat. úz. S. neboli odpredané za ich všeobecnú hodnotu a rozhodnutie o neúčinnosti právneho úkonu by nemohol zvrátiť ani žalovaný predložený dôkaz o vyplatení kúpnej ceny za nehnuteľnosti z LV č. XXX a XXX kat. úz. S., keďže kúpnu cenu vyplatenú iba v rozsahu 38,86 % všeobecnej hodnoty nehnuteľností nie je možné považovať za ekvivalentnú prevádzaným nehnuteľnostiam.

20. Odvolací súd nepovažuje za dôvodne uplatnený žiaden z odvolacích dôvodov žalovaným, preto rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej potvrdil ako vecne správny.

21. I keď odvolací súd nepovažuje za správne rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, bez odvolania žalobcu nemohol odvolací súd zmeniť rozhodnutie prvoinštančného súdu o trovách konania z dôvodu, že článok 16 ods. 3 Civilného sporového poriadku nedovoľuje v konaní o opravnom prostriedku a v ďalšom konaní rozhodnúť nepriaznivejšie pre stranu, ktorá opravný prostriedok uplatnila a potvrdil rozsudok okresného súdu aj v závislom výroku o trovách konania (§ 379 písm. a/ C. s. p.).

22. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodovať súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 2 C. s. p., z tohto dôvodu lehota na plnenie začne plynúť žalovanému až po právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

23. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonala za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).